

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Το φέλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογένειας» τιμάται παντού δραχμιάς 4. Η αβαρής υπερτίμησις των παρὰ τῶν ὑποπαικτικῶν ἀπαγορεύεται.

Ἡ ὀπὸ τῶν ἀναγκῶν μας ἀποστελλομένη συγγρασὶς καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν δέν εἰς γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται ὡς ὄφιν.

οἶν. Τάξην Σαλιάρην.— Ἡ σειρά τῶν τόμων τοῦ «Μπουκέτου» ὑπάρχει. Ὁ πρῶτος τιμάται δραχμιάς χίλις. Οἱ ὑπόλοιποι δὲ 350 δραχμῶς ἕκαστος. Τὰ σίτσια σας ὄχι τόσον ἐπιτυχῆ. Γιατί δέν φοιτᾶτε εἰς μίαν ἰδιωτικὴν σχολὴν ζωγραφικῆς, ἀφοῦ ἔχετε

Ν. Ν. εἶν... Ἐνταῦθα — Τὸ πεζογραφημῶν σας ὄχι ἐπιτυχῆς. Γ. Σ. εἶν ο. ν. Τὸ ποίημά σας κοινόν, πολὺ κοινόν μάλιστα. Ἀφοῦ ἔχετε οἱ ὑπάρχει ἐκ μέρους μας «κακὴ πρόθεσις» νὰ σᾶς κατηγορήσωμε τὰ ἔργα σας, γιατί τὰ στέλνετε σὲ μᾶς καὶ ὄχι σὲ κάποιο νέο-εκδοθὲν περιοδικόν, ὅπου θὰ γίνοντο δεκτὰ μετὰ πολλῶν ἐπαίνων, ἂν μάλιστα τὰ συνοδεύετε καὶ μὲ ἑνα-δύο πενήντὸδραχμια... Α. Χ. αἰ. δ. ε. ν. ε. ν. α. κ. η. ν. Γαβρῆλοισφι. — Δυστυχῶς, ἐλαύσαμε νὰ δεχόμεθα ἀπαντήσεις διὰ τὴν «Ἰδανικὴ Σύζυγον» ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου.

Μ. ε. σ. ο. λ. ο. γ. ἰ. τ. ν. — Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολὴ σας: «Κύριε Διευθυντά, διὰ τῆς παροῦσης μου αἰς ἀποστέλλω τὸ ποίημα μου «Ὅταν Σελυῶν» καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσω ἐὰν ἐγγίναται ὅπως δημοσιευθῆ εἰς τὸ ἡμέτερον περιοδικόν, μὲ τὸ ἐξῆς ψευδόνυμον «Μεσολογιγγίτης ἤλεκρολόγος».

Ὅλος ἡμίτερος

Δυστυχῶς διως τὸ ποίημά σας δέν εἶναι ἐπιτυχῆς. Δέν δύναται νὰ ὁμοιωθῆ ξάν ποίημα. Κι' αὐτὸ συμβαίνει διότι ἀποφασίσατε νὰ γράψετε ποιήματα χωρὶς νὰ γνωρίζετε ἀκριβῶς τί εἶναι ποίησις. Ἐνα ποίημα καὶ ἑνα περὶ τραγοῦδι ἀκόμα θέλοντες τέχνην, πείσαν μόρφωσιν, ταλέντο. Τὰ ἔχετε ὅλα αὐτὰ; Τὸ ποίημά σας ἀποδεικνύει τὸ ἀντίθετον. Καὶ ἰσοῦ ἢ ἀπόδειξις:

ΠΟΙΗΜΑ

ὍΤΑΝ ΣΕΛΥΟΥΝ

Ὅταν θ' ἀρχίσῃς νὰ βαρένης καὶ νὰ πλῆσιζῃς τὰ γερατιά. Τότε θ' ἀρχίσῃς καὶ αἱ τρυφεραὶ νὰ βαρένουν τὴ ψυχὴ σου. Ὅπου θ' ἐπὶ πᾶσι πᾶσι ἀγά. Θαρθῆς καὶ πᾶλη νὸ κυντάξῃς [τὸ πορτρέτο σὲ στανρὸ πού σὲ νὰ μούχουν ἢ γονύς μου. Ἄλλα καὶ αὐτὸ δέν θὰ σὲ κᾶνη πᾶσι καλλῆ. Γιατὴ θ' ἔχουν πετάξῃ πᾶσι τὰ νῆα καὶ θὰ σοῦ μένουνε νὰ [γυρατιά... Ἄλιμονο ὄμως... Ὅ' ἐνάρθῃ καὶ γιὰ σὲνα μᾶ ἡμέρα πού, θὲ νὰ ξεχαστῆς, παν- [τωνιά.

Θέλετε τώρα τὴν συμβουλὴ μας; Νὰ πάψετε νὰ γράφετε σίγους Ματαιοποιεῖτε ἀδίκως. Ἄντ. Πετρόπουλον, Βόλον. — Τὸ ἐδηλώσαμεν πρὸ πολλοῦ. δέν δεχόμεθα πλέον ἀπαντήσεις ἐπὶ τοῦ ἰδανικοῦ συζύγου. Ἐπεριε νὰ στείλετε τὴν ἀπάντησίν σας ἐγκαί- ρως. Δ. Σαρρὸ η. ν. — Καὶ σὲ σᾶς ἔ- χουμε νὰ ποῦμε τὸ ἴδιο: Ἀπαντή- σεις ἐπὶ τῆς ἐφεύνης μας ἐπαύσαμε νὰ δεχόμεθα ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου. Τὸ ἐδηλώσαμε δὲ αὐτὸ ἐγκαίρως γιὰ νὰ σπεύσουν νὰ στείλουν καὶ τὰς ἰδικὰς τῶν οἱ καθυστηρήσαντες. Γ. Λαμπροτίδην, Λευ- κωσίαν (Κύπρον). — Τὸ ποίημά «Νεχροουλοῦδα» ὄχι δημοσι- ευσμον. Τοῦ λείπει ἀκριβῶς ἡ προῆ τῆς ποιήσεως. Καὶ συμβαίνει ἴσως αὐτὸ γιατί στηριχθήκατε γιὰ νὰ τὸ γράψετε σ' ὀρισμὸν περι- οδικατικὸν τῆς ζωῆς σας. Ἐλιβερον βέβαια τὸ περιοδικατικόν, ἀλλὰ, συ- νηθέστατα, τὰ ποίηματα τοῦ εἶδους αὐτοῦ δέν ἐπιτυγχάνουν. Ἐλευθέρμιον Μητροπολί- τῃν, Θεολογικῆν. Τὰ βιβλία σᾶς ἐστάλησαν. Γιὰ τὰς ὑπολοίπους ἐκδόσεις μας συμβουλευθήτε τὴν εἰς τὸ «Μπουκέτο» σχετικὴν δόλω.

κλίσει πρὸς τὴν τέχνην αὐτήν; Μ. ε. γ... Ἐνταῦθα. — Ἐνα διήγημα, φίλε κύριε, δέν εἶναι... δη- μόσιον ἔργαρον. Ἄρχει νὰ εἶναι καλὸ ὡς διήγημα καὶ ἂς κᾶνη λάθος ὁ συγγραφεὺς του σχετικὰ μὲ τὶς σιδηροδρομικὰς τοῦ τρινοῦ. Βέβαια ἂν ὁ κ. Σαμ. Σαμ. εἴχε τὴν ἐξαιρετικὴν εὐτυχίαν νὰ εἶναι κλειδοῦχος εἰς σιδηρ. σταθμὸν θὰ ἐγνώριζε καὶ τὴν λεπτομέρειαν αὐ- τήν. Ἄλλὰ τί σημαίνει. Ἦταν καλὸ τὸ διήγημά του; Σᾶς εὐχαρίστησε; Σᾶς διασκέδασε; Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι... μίερία!... Ε. Μ. (Φοιτητὴν). Ἐνταῦθα — Τὸ πεζογραφημῶν σας δέν εἶναι καχὸ, ὡς μῖα ἀρχὴ βέβαια. Ἀπόλυτα κρινομένην διως δέν εἶναι ἀνεμ- πρὸν καὶ τέλειον. Γι' αὐτὸ σᾶς δίνουμε τὴν ἐξῆς καλὴ συμβουλὴ: Νὰ μὴν πάψετε νὰ γράφετε. Γράφετε, διορθώνετε, σιζῆτε, μελετᾶτε. Ἐσοὶ θὰ τὰ καταφέρετε νὰ δημοσιωγήσετε μᾶ μέρᾳ κατὶ τὸ ἄζον λόγου. Ἄ λ ἰ κ η ν Χ ρ ο ν ο π ο ὐ λ ο υ. — Οἱ σίτοι σας ὄχι ἐπιτυ- χεῖς. Νὰ π. χ. ἑνα τῶν ποιημάτων σας:

ΘΥΜΑΣΑΙ;

Θυμᾶσαι, πῶς μαζὶ—μαζὶ, ἐπήραμε τὸ μονοπάτι κάποιον ὄρατο δειλινὸ, ποῦταν γεμάτο ἀπατή;... Θυμᾶσαι, πῶς γελοῦσαμε μὲ τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν καρδίᾳ μας γέμιζε, μὲ ἄπεραντὴ χαρὰ;... Ἦταν ἡ ὄρα μαγικὴ, γεμάτῃ νοσταλγία χαρὰ μας ἦταν μᾶ, καὶ σκιπὶ μας καμμία μὰ στὴν καρδίᾳ μου κρύφτηε, δειλὴ μελαγχολία διαν ἀντίκρουσα τὰ μάτια σου, γεματ' ἀμφιβολία... Θυμᾶσαι, ὦ! τὴ σκοτεινὴ, πῶς ἐκλαίει δένδροστοιχία διαν τοῦ χωρισμοῦ μας πλάκωσε, ἡ μαυρὴ δυστοχία; Θυμᾶσαι, πῶς τὰ δάκρυα θολώσαν τὴν ματιὰ σου διαν σοῦ εἶπα πῶς με πλήγωσε, ἡ τὴσ ἀπονία σου;... Θέλετε τώρα τὴν συμβουλὴ μας; Ἄν μελετήσετε καὶ καταβάλετε λίγη περισσότερὴ προσπάθεια θὰ γράψετε πολὺ καλύτερους σίτους. Ἄπὸ σᾶς ἐξαρτᾶται αὐτὸ καὶ περμένομε τὰ ἀποτελέσματα τῆς κα- λῆς σας προσπάθειας. Γ. Σ α λ ι ἄ ρ η ν, Κηφισιά. — Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολὴ σας: «Ἀγαπητὸ μου Μπουκέτο Ἐγώμηκα πάρα πολὺ πού τὰ βιβλία ἤλθαν τόσο γοργίς. Σᾶς βεβαίῳ πῶς δέν τὰ ἐπερίμενα ἔτσι γογγυρα. Κάποτε ἔκανα τὸ ἴδιο εἰς ἑνα ἄλλο περιοδικὸν καὶ μοῦ ἤλθαν... μετὰ ἀπὸ δέκα πέντε ἡμέρας!» Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Τὸ «Μπουκέτο» εἴχε πάντοτε ὑποδειγματικὴ τάξι σὲ δουλείες του καὶ πάντα προσπαθεῖ νὰ ἐπαρξοῖ τὸς ἀγαπητοῦς ἀναγνώστας του. Ὁ «Καπετὰν Φάν- τασμα» καὶ τὸ «Ἡμερολόγιον» σᾶς ἐστάλησαν. Μ. ε. ὄ ρ ο ν Δ ι ἄ β ο λ ο ν. — Δέν δεχόμεθα πλέον ἀπὸ τοῦ Ἰουνί- ου, ἀπαντήσεις γιὰ τὸν ἰδανικὸν σύζυγον. Δ. Μ. α. ρ. Ζάκυνθον. — Δυστυ- χῶς δέν δεχόμεθα πλέον ἀπαντή- σεις ἐπὶ τῆς ἐφεύνης μας. Γιατὶ ἀγῆσται νὰ στείλετε τὴν ἀπάντη- σὶ σας; Εἴχατε καιρὸν ἀρχετῶν μηνῶν ἐν τῷ μεταθῶν ἢ ἀπαντήσε- τε, ὅπως τόσες χιλιάδες νέων καὶ δεσποινίδων.

ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ

Ὅλαι αἱ κομφαὶ κυρία τῶν Ἀθη- νῶν ἀγοράζουσι μόνον τὰ καλλυντικά «Ράδιουμ» τῶν ἱατρικῶν ἐργαστηρίων τῆς ἱατροῦ ΧΡΥΣΟΥΛΑΣ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΟΥ Οδηγαὶ Δωρεάν — ὁδὸς Καραγεώργη. Σερβίας 8 Τηλέφ. 21566.

Ἡ ΠΟΥΔΡΑ "RADIUM,, ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ